

Osteoporoseforeningen fylder 30 år og skal have ny formand

Foto: Jonathan Hammershøj

”Jeg håber, at fremtiden bygges videre på det solide fundament, vi sammen har skabt”

Ulla Knappe går af som landsformand for Osteoporoseforeningen, der blev stiftet for 30 år siden. I de seneste 23 år har det været med den nu afgangende formand som frontfigur, og i årenes løb har foreningen vokset sig større og stærkere. Nu er det tid til, at nye kræfter bærer udviklingen videre, mener Ulla Knappe.

· Af Jonathan Hammershøj

Intet varer for evigt. Men Ulla Knappes tid som landsformand i Osteoporoseforeningen kommer tæt på. Efter 23 år på posten takker hun af for at lade nye kræfter bygge videre på det fundament, hun har været med til at skabe.

”Jeg forlader en forening, der presser på og er i vækst. Jeg føler, jeg har været med til at skabe noget solidt at bygge videre på,” siger hun om sin tid i foreningen,

der fylder 30 år d. 7. maj. Men før vi runder historien af, skal den have lov at begynde.

Foreningens første år

Osteoporoseforeningen blev grundlagt af Kirsten Hybschmann, der var direktør for Marselisborg Hospital, og Leif Mosekilde, som var overlæge og professor på Aarhus Sygehus.

Idéen til foreningen opstod under et foredrag om knogleskørhed

med overlæge og professor Peder Charles, der pointerede, at der manglede en dansk patientforening for knogleskørhed. Det hørte Kirsten Hybschmann, og hun tog kort tid efter initiativ til at oprette en.

Foreningen blev organiseret med landsbestyrelse, et forskningsudvalg samt et bladudvalg. Grundlaget for en patientforening var dermed på plads, og

i de første seks år – indtil Ulla Knappe blev landsformand – voksede medlemstallet sig op på knap 4.000.

”Dengang var knogleskørhed en mindre kendt sygdom, end den er i dag, så der var virkelig behov for at udbrede kendskabet blandt befolkningen. Men jeg så et behov for at skabe en stabil organisation med solid økonomi, før vi for alvor kunne gøre en forskel for de mange patienter, der har knogleskørhed,” fortæller Ulla Knappe om sin første tid.

Den spæde start

Det var lidt af en tilfældighed, at Ulla Knappe som 55-årig blev en del af Osteoporoseforeningen. Efter et kvart århundrede som personalechef i Magasin havde hun valgt, at arbejdslivet skulle lægges om. Under særlige omstændigheder blev Ulla Knappe involveret i osteoporosesagen, som hun intet kendte til dengang, selvom foreningen på det tidspunkt havde eksisteret i seks år siden grundlæggelsen i 1992.

”Min gode ven fra mit arbejde i det lokale menighedsråd, Gunnar Overvad, var landsformand i foreningen. Men han blev syg og rakte ud efter min hjælp. Jeg sagde selvfølgelig ja for at støtte ham og foreningen, men efter nogle måneder gik han desværre bort,” husker Ulla Knappe.

I månederne op til havde hun allerede ”fået fire lokalafdelinger op at stå i Aarhus Amt,” som hun siger, og det var også blevet til en

post som næstformand i landsbestyrelsen.

”Det var nok derfor, at jeg ret pludseligt blev landsformand efter Gunnar Overvads bortgang”.

Siden da har Ulla Knappe ikke sluppet Osteoporoseforeningen.

Landsdækkende kendskab

Osteoporoseforeningen blev bl.a. stiftet af læger og har siden formidlet viden om knogleskørhed og et knoglesundt liv med videnskaben i ryggen.

Efterhånden som foreningen voksede i 90’erne og fik øget sin egenkapital, blev det derudover muligt at støtte forskning til gavn for patienter med knogleskørhed. Det første projekt, der modtog støtte fra Osteoporoseforeningen, var det såkaldte ”Randers-projekt”, som fik betydelig indflydelse på de generelle anbefalinger om forebyggelse af knogleskørhed med kalk og D-vitamin.

Sideløbende satte foreningens egenfinansierede oplysningskampagner for alvor skub i både kendskab til sygdommen og medlemsvækst, og flere lokalafdelinger så dagens lys.

”Min opgave var at få knogleskørhed ud at leve i hele landet, og det kunne vi bedst med oplysningskampagner og flere lokalafdelinger. I perioden 1997-2003 kom 11 nye lokalafdelinger til, og da antallet af kommuner blev reduceret til 98 i 2007, så vi mulighed for at dække hele landet

med lokalafdelinger, der kunne udbrede kendskabet til knogleskørhed,” siger Ulla Knappe.

Et ønske om handling

Med et stødt stigende medlemstal og mere viden på osteoporoseområdet har Osteoporoseforeningen opnået en større politisk stemme gennem årene.

”I 2015 tog det for alvor fart med eksempelvis osteoporoseskolerne. I forbindelse med Sundhedsaftalen om osteoporose, som foreningen var en del af, mødtes jeg med samtlige nordjyske kommuner, og de endte alle med at oprette et tilbud om patientuddannelse til osteoporoseramte. Siden er det blevet til i alt 22 osteoporoseskoler, så det er positivt, selvom jeg havde ønsket mig endnu flere tilbud til vores patienter,” siger Ulla Knappe, der også synes, at Christiansborg-politikerne kunne være mere opmærksomme på sygdommen og konsekvenserne af den.

”Vi er i dag omkring 14.500 medlemmer, men op mod 650.000 danskere er ramt af knogleskørhed. Jeg sætter stor pris på de initiativer, der trods alt er taget fra politisk side, men jeg havde håbet, at min tid som landsformand havde budt på en national handlingsplan på området,” forklarer hun.

Tillid og fremtid

Politiske beslutninger kan være længe undervejs. Og selvom Ulla Knappe kunne have ønsket sig større engagement fra landets

beslutningstagere, ser hun tilbage på sin tid som landsformand med glæde.

Der var eksempelvis dengang, hvor hun sammen med overlæge Pia Eiken og en frivillig advokat fik påvirket, at indlægssedlerne til patienter i behandling med en stor dosis Prednisolon skulle opdateres med information om at være opmærksom på, at behandlingsformen øger risikoen for knogleskørhed.

”Det var en stor fjer i hatten, nok også større end jeg dengang regnede det for at være. Det betød jo, at lægerne skulle være opmærksomme på, at patienterne skulle have kalk og D-vitamin og måske endda osteoporosemedicin”.

Ulla Knappe kan dermed se tilbage på 23 år, hvor Osteoporoseforeningen har vokset sig større og stærkere med medlemsvækst, flere lokalafdelinger, sund økonomi, øget viden om sygdommen samt en politisk bevågenhed, der dog kan blive større.

”Jeg håber, at andre vil tænke tilbage på mig som en landsformand, man kunne have tillid til. Min indsats har båret præg af et ønske om, at man skal kunne stole på Osteoporoseforeningen, og at vi gør tingene ordentligt. Det har været primært for mig. Jeg kommer til at savne alle de mennesker, der har været og er i foreningens bestyrelser og lokalafdelinger. Deres arbejde for sagen har gjort indtryk på mig, og jeg håber, at fremtiden bygges videre på det solide fundament, vi sammen har skabt,” slutter hun.

Ulla Knappe går af som landsformand for Osteoporoseforeningen efter 23 år.
Foto: Jonathan Hammershøj

Tre milepæle i Osteoporoseforeningens historie – udvalgt af Ulla Knappe

DE 22 LOKALAFDELINGER

”Det er vigtigt at have sin organisation på plads for at kunne opnå politisk indflydelse. Det er samtidig lokalafdelingerne, der tegner foreningen, og de frivillige i lokalbestyrelserne gør en storartet indsats for foreningens medlemmer”

MEDLEMSVÆKST

”Uden medlemmerne var der ingen forening. Vi er til for medlemmerne, og medlemmernes støtte er samt dig uvurderlig i forhold til de indsatser, foreningen gør for at udbrede kendskab til knogleskørhed og skabe bevågenhed for sygdommen”

OSTEOPOROSKOLER

”Det er et stort problem, at der ikke er lige adgang til uddannelse i egen sygdom for patienter med knogleskørhed. Det får man på en osteoporoseskole. Vi hører, at patienterne har gavn af forløbene, så jeg er glad for, at der trods alt findes 22 tilbud, selvom jeg gerne så, at endnu flere kommuner havde taget konceptet til sig. Det kommer forhåbentlig”

**Lars Hyldstrup,
overlæge, dr.med. og
næstformand i Osteo-
poroseforeningen**

"Det kan siges meget enkelt: Uden Ullas engagement og kæmpe indsats ville der næppe være en patientforening for osteoporose i dag. Ulla har været her, der og alle vegne med det klare sigte, at gavne osteoporosesagen. Ulla har skabt en bundsolid forening i stadig fremdrift og er færdedes lige hjemmevant blandt græs-rødderne i vores lokalafdelinger og på de bonede gulve på Christiansborg. Drevet af lige dele hjerteblood og utålmodighed har vores forening været i stadig bevægelse, takket være Ulla. Personligt har det været lærerigt og inspirerende at få lov til at følge hende på sidelinjen. TAK!!!"

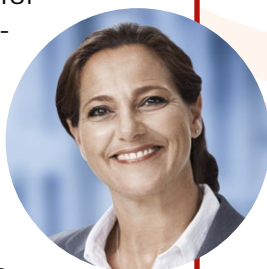
**Birgit Larsen,
formand for Lokalafdeling
Midtjylland**

"Ulla Knappe har som landsformand for Osteoporoseforeningen altid fremstået seriøs, troværdig og vidende – i alle situationer. På den måde har Ulla simpelthen "været" Osteoporoseforeningen, og når vi lokalt har haft behov for hendes tilstedeværelse, har det altid kunnet lade sig gøre. Jeg har dermed oplevet et personligt og godt samarbejde med Ulla, og hun har altid haft tid til en snak, når vi havde det behov."

**Jane Heitmann (V),
formand for Sundhedsudvalget
på Christiansborg**

"Med mine mere end 10 år på Christiansborg, som bl.a. Sundhedsordfører og formand for Folketingets Sundhedsudvalg, har jeg haft mange gode snakke med Ulla om osteoporose. Ulla har været en fantastisk, flittig og favnende formand for Osteoporoseforeningen. Ulla er en "handlingens kvinde". Det lærte vi alle, da Ulla ville have en oplysningskampagne om osteoporose og annoncerede, at hvis vi politisk kunne finde penge til kampagnen – ja, så var Osteoporoseforeningen villig til også at bidrage med økonomi, så kampagnen kunne få luft under vingerne. Jeg har aldrig mødt en foreningsformand af den kaliber."

**Jakob Gaardsted Petersen,
medlem af Osteoporoseforeningens
landsbestyrelse**

"Jeg mødte Ulla Knappe i 2007 i forbindelse med, at en virksomhed ønskede et samarbejde om "Knogledag". Ideen var lige ridset op, da Ulla sagde: "Osteoporoseforeningen skal da være primær afsender". Sådan kender jeg Ulla: Handlekraftig. Visionær. Ordentlig. Ulla har i sine 25 år som formand altid haft fokus på, at vi som forening skulle markere os og være aktive. Samtidig har hun aldrig glemt fundamentet, medlemmerne. Tingene er aldrig blevet gjort for besværlige eller bureaukratiske. Hun har haft enorm betydning for vores politiske fokus, og målet har været at opbygge en politisk platform, hvor vi opleves som en troværdig patientforening, der også har forståelse for den samfundsmæssige kontekst. Det har skabt respekt og lydhørhed. Jeg skylder Ulla en kæmpe tak for vores mange skønne timer på landevejen på vej til møder. Hun har været en stor inspiration: Hvis vi opfører os ordentligt og arbejder hårdt, skal vi nok nå vores ambitioner. Tak, Ulla."

